

[Olufson.]

Maade, at de fik Lov til at lade 35 pCt. af deres Tilgodehavende staa som en Prioritet i Ejendommen, en Prioritet, som ikke skal forrentes, og som kun under visse bestemte Omstændigheder, nemlig naar Landbrugets Vilkaar bedres, skal tilbagebetales. Jeg tror, det vil bevirke, at mange, som under andre Omstændigheder vilde have vanskeligt ved at gaa ind i en Akkord, nu kan gøre det. Vi har i Udvalget drøftet, om man ikke kunde stille de smaa Haandværkere, som havde Penge til gode for ren Arbejdsydelse, lig med Tyende, saaledes at deres Fordringer blev privilegerede ligesom Tyende-Løn, men Flertallet har maattet erkende, at der vilde være Vanskeligheder forbundet dermed, og vi henstiller derfor i Betænkningen til Akkordudvalgene i videst mulig Grad at tage Hensyn til dette Forhold og sørge for, at disse smaa Haandværkere og handlende, som maaske har vanskeligt ved at gaa ind i en Akkord, i videst muligt Omfang bliver dækket.

Vi foreslaar dernæst, at Ordene: „indtil ny Vurdering til Ejendomskyld har fundet Sted“ udgaar i Nr. 4, Stk. 2, af Lovens § 5. Da Akkordloven blev vedtaget sidste Foraar, var det Mening at ophæve de 10 pCt.s Bevægelighed til begge Sider, naar de nye Ejendomsstyldvurderinger havde fundet Sted nu i Efteraaret, idet man maatte gaa ud fra, at Vurderingsmyndighederne da traf det Prisniveau, som selve Ejendomsstyldloven bestemmer, nemlig Handelsprisen, og i saa Fald vilde det være urigtigt samtidig i en Lov at give Akkordudvalgene Lejlighed til at foretage et Skøn. Men Flertallet indrømmer, at disse Forhold ikke er blevet mere sikre, end de var den Gang, og at der, selv om man nu ved den nye Ejendomsstyldvurdering gaar 10 pCt. ned med Grundskyld og Ejendomsstyld — ja, for større Ejendomme endogsaa 15 pCt. —, godt kan være Mulighed for, at Bestemmelsen om de 10 pCt. kan komme til at virke, og vi har derfor foreslaaet, at den bibeholdes. Efter samme Paragrafs Nr. 5 foreslaar vi en ny Tilføjelse, hvorefter Kravet om Kaution for den Del af Akkordlaanet, der i Forbindelse med forudgaaende Behæftelser ikke overstiger Ejendomsstyldværdien med Tillæg af Værdien for Besætning og Inventar, kan frafalde efter en-

stemmig Indstilling fra Amdsudvalget. Men i de øvrige Tilfælde mener vi at maatte opretholde Kravet om Kaution for en Fjerdedel af Beløbet. I Nr. 6 foreslaar vi at ændre „8 pCt.“ til „10 pCt.“ og „6 000 Kr.“ til „8 000 Kr.“ Dette vil betyde, at Staten sætter et større Beløb ind, og at vedkommende lettere kan opnaa Akkord.

Vi fra vor Side har hævdet nu, saaledes som vi gjorde det i 1927—28, at en Betingelse for, at en saadan Ordning skal faa Betydning uden alt for stor Risiko for Staten, er, at den Gæld, der hviler paa de paagældende Ejendomme, bliver meget betydeligt nedskrevet. Men vi har samtidig hævdet ligesom den Gang, at det, hvis Akkordloven skal faa Betydning, er nødvendigt, at Staten gaar ind i en betydelig Risiko, og man kan derfor ikke, som man gjorde ved Loven af 31. Marts 1928, sige, at hele Risikoen skal ligge udenfor Staten, at Staten ikke maa risikere en eneste Øre. Det har vi hævdet gennem de her foreliggende Ændringsforslag. Staten gaar ind med en Risiko af 75 pCt. af det, Akkorden koster, men til Gengæld maa det saa forlanges, for at man i nogen Grad kan have Sikkerhed for, at Akkorden kan holde, at de, der anbefaler Akkorden, og som kender den vedkommende, gaar ind med en lille Risiko, Risikoen for de sidste 25 pCt. Mindretallet, og især Partiet Venstre, er gaaet meget stærkt imod denne Bestemmelse, idet de foreslaar at slette al Kaution, og at Staten skal tage den hele, den fulde Risiko. Det ser jo en lille Smule underligt ud, naar man tænker paa, hvorledes dette Parti stillede sig, da vi behandlede disse Spørgsmaal i Samlingen 1928—29, hvorledes den daværende Landbrugsminister talte om, at hvis man ikke krævede Garantier, vilde det være ensbetydende med, at Staten kom ind i en ganske uoverskuelig Risiko, og hvorledes Partiets Ordfører Gang paa Gang talte om, at her skulde ikke være Tale om en Uddeling af Statsmidler, om en stor Gaveuddeling, nej, der skulde være fuld Garanti, og Statens Risiko skulde begrænses til det mindst mulige, ja, til slet ingenting. Vi maa fastholde vor Stilling fra sidst, som vi nu har udtrykt i vore Ændringsforslag, nemlig at Staten maa gaa ind i en betydelig Risiko, men at der paa den anden Side skal være nogen Garanti for,